

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 561

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 august 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 260 din 24 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, republicată	2-3		
Decizia nr. 261 din 24 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigărete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 132/1995, modificată și completată ulterior prin Ordonanța Guvernului nr. 86/1998, cu modificările ulterioare	4-6	427.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Control al Exporturilor privind valabilitatea formularelor-tip și a documentelor prevăzute în ordinele președintelui Agenției Naționale de Control al Exporturilor Strategice și al Interzicerii Armelor Chimice nr. 139/2001 și nr. 148/2001
Decizia nr. 262 din 24 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	6-8	455.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește măsuri interimare de siguranță cu privire la activitățile de import de produse de origine animală pentru consum personal
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
378. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind unele măsuri referitoare la recunoașterea și desemnarea organismelor pentru evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune și a organismelor care aprobă proceduri de sudare și personal sudor pentru componente supuse la presiune		456.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind informațiile ce trebuie să fie introduse în fișierul computerizat privind activitățile de transport de animale sau produse animaliere care provin din țări terțe și care sunt reexpediate

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 260

din 24 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, republicată, excepție ridicată de Daniel Ionuț Vladimirescu în Dosarul nr. 1.459/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal răspund avocat Dan Marius Brățilă, pentru autorul excepției, și avocat Liliana Șerban, pentru Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare.

Avocatul autorului excepției consideră că dispozițiile art. 83 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 sunt neconstituționale, întrucât, în situația în care debitorul garantat cu activul supus executării are o valoare mai mică decât 20% din valoarea activului supus valorificării, debitorul este obligat, la contestarea actului de executare a activului, să depună o cauțiune mai mare decât debitul datorat.

Avocatul Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale. Se arată că invocarea prevederilor art. 1 alin. (3) și ale art. 49 alin. (2) din Constituție nu are legătură cu textul de lege criticat, iar, cu privire la invocarea celorlalte texte constituționale, excepția este neîntemeiată, întrucât nu rezultă că textul criticat ar încălca dispozițiile Constituției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că asupra constituționalității dispozițiilor criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, constatând că acestea sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.459/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Legea nr. 409/2001**, excepție ridicată de Daniel Ionuț Vladimirescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 49 alin. (2), ale art. 21, 41, 134 și 135, precum și principiul egalității părților în fața legii.

Se arată, în esență, că dispozițiile legale criticate obligă debitorul garant să plătească, pentru a contesta orice act de executare, sume mai mari decât valoarea de piață a bunului de executat, în situația în care cauțiunea de 20% se calculează prin raportare la tot debitul principal, și nu la valoarea debitului garantat, astfel încât debitorul nu mai are posibilitatea și interesul să conteste un act de executare. Autorul excepției consideră că în felul acesta „prevederea criticată încalcă principiile constituționale ale liberului acces la justiție, al egalității părților în justiție, dreptății și proporționalității, cât și pe cel al garantării sau măcar ocrotirii proprietății”, statul încălcându-și astfel „obligația de a dezvolta un circuit comercial normal, pentru asigurarea bunăstării populației”.

Curtea Supremă de Justiție — Secția comercială consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția este nefondată, făcând referire și la jurisprudența Curții Constituționale în această materie, în sensul că excepții cu același obiect au fost respinse ca neîntemeiate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În argumentarea acestui punct de vedere, se arată că „înstituirea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, a obligației la plata unei cauțiuni nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, dat fiind că debitorului nu i se încheie accesul la justiție pentru apărarea unui drept subiectiv”.

În realitate, susține Avocatul Poporului, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale, dispozițiile criticate au „drept scop realizarea creanțelor bancare neperformante preluate de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, asigurarea celerității în soluționarea litigiilor și a oricăror cereri în legătură cu activele bancare supuse valorificării potrivit acestui act normativ, precum și limitarea posibilității abuzului de drept”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (1) din Legea nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998, privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor.

În realitate însă, Legea nr. 409/2001 nu cuprinde decât 3 articole — I, II și III —, art. I pct. 29 prevăzând introducerea art. 25 al ordonanței de urgență aprobate. Totodată pct. 1 al art. I din lege a prevăzut noul conținut al titlului ordonanței, și anume „ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind valorificarea unor active bancare“. Ulterior, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2001, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, iar fostul articol 25 a devenit articolul 83 alin. (1), care constituie, în realitate, obiectul excepției, cu următorul cuprins: „(1) Debitorii pot contesta în justiție măsurile dispuse de AVAB potrivit prezentei ordonanțe de urgență și pot face contestație la executare numai după depunerea unei cauțiuni egale cu 20% din valoarea activului bancar supus valorificării.“

Critica de neconstituționalitate se bazează pe susținerea că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), privind statul român, ale art. 21, privind accesul liber la justiție, ale art. 49, privind restrângerea exercițiului unor drepturi, ale art. 41, privind protecția proprietății private, ale art. 134, privind economia, ale art. 135, privind proprietatea, precum și principiul constituțional al egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1), considerându-se de către autorul excepției că, prin quantumul cauțiunii, „debitorul nu are posibilitatea și nici măcar interes să conteste un act de executare“.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu excepții de neconstituționalitate având ca obiect fostul art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 51/1998, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, devenit art. 83 în urma republicării din anul 2002, pe care le-a respins ca neîntemeiate.

Astfel, prin Decizia nr. 231 din 10 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 25 noiembrie 2002, Curtea a reținut, în esență, că „instituirea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 a obligației la plata unei cauțiuni nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, dat fiind că debitorului nu i se închide accesul la justiție pentru realizarea unui drept subiectiv, ci i se limitează posibilitatea abuzului judiciar, asigurându-se celeritatea în soluționarea cauzei“. De asemenea, prin aceeași decizie, s-a reținut că „nu sunt încălcate nici prevederile art. 134 și nici cele ale art. 135 din Constituție, deoarece executarea obligației de plată — fie și pe calea executării silită — corespunde principiilor economiei de piață și, totodată, garantării dreptului de proprietate, indiferent de titular“. Aceeași soluție a fost pronunțată și prin Decizia nr. 285 din 30 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 18 februarie 2003, reținându-se că dispozițiile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 21 și pe cele ale art. 24.

De altfel și anterior actualelor reglementări, când quantumul cauțiunii prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică era de 50% din valoarea activului, Curtea, prin mai multe decizii, a respins excepțiile de neconstituționalitate cu același obiect.

Soluțiile pronunțate de Curte și considerentele care au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în materie.

Curtea nu poate reține nici critica autorului excepției bazată pe dispozițiile art. 49 din Constituție. Textul de lege criticat excedează sferei de reglementare a acestor prevederi constituționale, deoarece instituirea obligației de plată a unei cauțiuni nu are semnificația restrângerii exercitării unor drepturi constituționale.

În ceea ce privește susținerea neconstituționalității textului criticat prin raportare la art. 1 alin. (3) din Constituție privind statul român, prevederi care consacra principiul statului de drept, Curtea constată că textul constituțional nu este încălcat, întrucât acest principiu presupune „domnia legii“, or, în cauză, cauțiunea al cărei quantum este criticat este stabilită printr-o lege, așa cum cere Constituția.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, republicată, excepție ridicată de Daniel Ionuț Vladimirescu în Dosarul nr. 1.459/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 261

din 24 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 132/1995, modificată și completată ulterior prin Ordonanța Guvernului nr. 86/1998, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 132/1995, modificată și completată ulterior prin Ordonanța Guvernului nr. 86/1998, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alconor–Royal Grup” — S.R.L. din Carei în Dosarul nr. 1.705/2002 al Judecătoriei Carei.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. Este menționată, în argumentarea acestei susțineri, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.705/2002, **Judecătoria Carei a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 132/1995, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/1998**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alconor–Royal Grup” — S.R.L. din Carei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia consideră că textul criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (8), ale art. 114 alin. (1) și (5), precum și ale art. 135 alin. (1) și (6), întrucât „stabilește în afara sancțiunii amenizii pentru contravenția prevăzută la art. 15 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 și sancțiunea virării la bugetul de stat a unei sume egale cu valoarea accizelor și a taxei pe valoarea adăugată, afe-

rentă produselor corespunzătoare cantităților de marcaje neutilizate, cu titlu de confiscare sub formă de taxe și impozite indirecte, care determină în mod direct o diminuare a patrimoniului agentului economic”. Pe de altă parte, se arată că măsura nu este dispusă printr-o lege, ci printr-o ordonanță a Guvernului, „încalcându-se astfel și dispozițiile art. 114 alin. (5) din Constituție”.

Judecătoria Carei consideră excepția de neconstituționalitate neîntemeiată. Se apreciază, în argumentarea acestei susțineri, că obligația instituită prin textul criticat pentru agenții economice care nu returnează marcajele neutilizate până la expirarea termenului de valabilitate a licenței de atestare a dreptului de marcare, ca, pe lângă plata amenizii, să vireze la bugetul de stat „o sumă egală cu valoarea accizelor și a taxei pe valoarea adăugată, aferentă produselor corespunzătoare cantităților de marcaje neutilizate, are caracterul unei confiscări”. Această confiscare se justifică, teoretic, prin faptul că suma respectivă „putea rezulta din săvârșirea contravenției prevăzute de art. 15 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995”.

În ceea ce privește sensul formulării „numai în condițiile legii”, instanța consideră că aceasta trebuie înțeleasă în sens larg. De aceea, se arată în continuare, „împrejurarea că dispoziția criticată este prevăzută într-o ordonanță a Guvernului nu are nici o relevanță, deoarece ordonanțele se emit în baza unei legi speciale de abilitare. Astfel, ordonanța Guvernului a fost emisă în temeiul Legii nr. 81/1995, iar Ordonanța Guvernului nr. 86/1998 în temeiul Legii nr. 148/1998”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. În argumentarea acestei susțineri, arată că „obligarea la plata către bugetul de stat a unei sume egale cu valoarea accizelor și a taxei pe valoarea adăugată aferentă produselor corespunzătoare cantităților de marcaje neutilizate are caracterul unei confiscări, ca urmare a săvârșirii contravenției prevăzute la art. 15 alin. 1 lit. j), și nu reprezintă accize și taxe pe valoarea adăugată”. Referitor la faptul că măsura respectivă este prevăzută într-o ordonanță, și nu într-o lege, Guvernul apreciază că aceasta „nu înseamnă o încălcare a dispozițiilor art. 41 alin. (8) din Constituție, deoarece atât Ordonanța nr. 23/1995, cât și Ordonanța nr. 86/1998 au fost emise în baza unor legi de abilitare a

Guvernului de a emite ordonanțe, respectiv Legea nr. 81/1995 și Legea nr. 148/1998“. În consecință, Guvernul apreciază că nu au fost încălcate nici dispozițiile art. 114 alin. (1) și (5) din Constituție. Referitor la Ordonanța Guvernului nr. 86/1998, care nu a fost încă aprobată de Parlament, Guvernul arată că aceasta „nu înseamnă că dispozițiile acestea nu se aplică; în eventualitatea că ordonanța va fi respinsă de către Parlament, efectele ei vor înceta de la data adoptării legii de respingere“. Potrivit punctului de vedere al Guvernului, „confiscarea unei sume, ca urmare a săvârșirii unei contravenții, nu poate fi echivalată cu o violare a proprietății“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 23 din 11 august 1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 29 decembrie 1995, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 86 din 25 august 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998.

Dispozițiile art. 15 alin. 11 al ordonanței criticate au următorul cuprins: „*Contravenția prevăzută la alin. 1 lit. j) se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei. Totodată, agenții economici producători interni vor vira bugetului de stat o sumă egală cu valoarea accizelor și a taxei pe valoarea adăugată, aferentă produselor corespunzătoare cantităților de marcaje neutilizate.*“

Critica de neconstituționalitate are în vedere doar teza a doua a textului de mai sus, autorul excepției considerând că dispozițiile respective instituie o plată de accize și o taxă pe valoare adăugată pentru sume nedatorate, fiind încălcate dispozițiile art. 41 alin. (8), ale art. 114 alin. (1) și (5), precum și cele ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

Dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (8): „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*“.

— Art. 114 alin. (1) și (5): „*(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. [...]*“

(5) *Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).*“.

— Art. 135 alin. (1) și (6): „*(1) Statul ocrotește proprietatea. [...]*“

(6) *Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, neputându-se reține încălcarea, prin textul criticat al ordonanței, a dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Măsura instituită prin textul criticat este o confiscare care se aplică alături de sancțiunea amenzii pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 15 alin. 1 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, republicată, cu modificările ulterioare, text potrivit căruia: „*Constituie contravenție următoarele fapte, dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]* j) *nereturnarea de către producătorii interni a marcajelor neutilizate în termenul legal.*“

Curtea Constituțională a stabilit în mod constant, în jurisprudența sa, că aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri sau valori, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința unor încălcări ale legii. (În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 56/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999, precum și Decizia nr. 67/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 19 iulie 2000.)

Măsura legală a confiscării a fost prevăzută în aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (8) din Constituție, care stabilesc că „*numai în condițiile legii*“ pot fi confiscate bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții. În cauză, aceste condiții sunt îndeplinite chiar dacă reglementarea a fost cuprinsă într-o ordonanță care, în baza delegării legislative prevăzute de art. 114 din Constituție, dă posibilitatea Guvernului să reglementeze în domenii rezervate legii.

De asemenea, Curtea Constituțională a stabilit, potrivit dispozițiilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție, că ordonanțele Guvernului emise pe baza unei legi de abilitare au putere de lege până la eventuala lor respingere de către Parlament. (A se vedea, de exemplu, Decizia nr. 252/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000.) Or, în cauză, Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 a fost emisă în temeiul art. 1 lit. b) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, ordonanță care a fost aprobată prin Legea nr. 132/1995. Totodată Ordonanța Guvernului nr. 86/1998 a fost emisă în temeiul art. 1 pct. 4 lit. d) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 132/1995, modificată și completată ulterior prin Ordonanța Guvernului nr. 86/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alconor–Royal Grup” — S.R.L. din Carei în Dosarul nr. 1.705/2002 al Judecătorei Carei.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 262

din 24 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Vasile Bucurenciu și Elisa Bucurenciu în Dosarul nr. 6.426/2002 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a statuat că textele ce fac obiectul excepției sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 6.426/2002, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**, excepție ridicată de Vasile Bucurenciu și Elisa Bucurenciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și pe cel al neretroactivității legii, consacrate în art. 16 alin. (1), respectiv în art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală. Se susține, de către autorul excepției, că prin reglementarea în mod diferențiat a categoriilor de chiriași, în sensul acordării anumitor drepturi numai unor categorii de chiriași și exceptării de la exercițiul aceluiași drepturi a altor categorii de chiriași, se instituie o discriminare nejustificată pentru chiriașii aflați în situația prevăzută de alin. 6 al art. 9. În continuare se susține că textele de lege criticate încalcă și principiul neretroactivității, prin aceea că se sancționează cu nulitatea absolută contractele de vânzare-cumpărare încheiate de chiriași după 1 ianuarie 1990, aplicându-se o sancțiune în baza legii noi pentru acte și fapte juridice anterioare intrării în vigoare a legii.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că nu poate fi primită critica privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece, potrivit art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995, toți chiriașii care au dobândit sau au înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990 în localitatea de domiciliu sunt exceptați de la posibilitatea cumpărării apartamentelor ce nu se restituie în natură foștilor proprietari. Deosebirea de tratament între această categorie de chiriași și cei care au dreptul de a cumpăra apartamentele rezultă dintr-o opțiune anterioară a chiriașilor din prima categorie, de natură să ducă la concluzia că aceștia au optat în favoarea unei locațiuni și nu a dobândirii sau păstrării în proprietate a unui imobil. De asemenea, se mai arată că textele criticate nu încalcă nici principiul neretroactivității, deoarece sancțiunea nulității absolute se aplică exclusiv contractelor de vânzare-cumpărare încheiate în baza Legii nr. 112/1995 și nu anterior acesteia. Această reglementare reprezintă voința legiuitorului, care a înțeles să excludă anumite categorii de chiriași de la beneficiul cumpărării apartamentelor în care locuiesc. În concluzie, se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, arată că nu poate fi primită critica privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece, potrivit art. 9 din Legea nr. 112/1995, toți chiriașii titulari ai contractelor de închiriere a apartamentelor în care locuiesc au dreptul de a opta între a cumpăra aceste apartamente după expirarea termenului prevăzut la art. 14 din lege sau de a rămâne în continuare chiriași.

Se mai arată că textul criticat este în concordanță cu prevederile art. 15 din Constituție, deoarece aceste reglementări reprezintă voința legiuitorului, care a înțeles să excludă anumite categorii de chiriași de la beneficiul prelungirii contractelor de închiriere sau al cumpărării apartamentelor în care locuiesc.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția are ca obiect dispozițiile art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, texte al căror cuprins este următorul:

— Art. 9 alin. 6: „*Fac excepție de la prevederile alin. 1 chiriașii titulari sau membrii familiei lor — soț, soție, copii minori —*

care au dobândit sau au înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990, în localitatea de domiciliu.”;

— Art. 11: „*Actele juridice de înstrăinare încheiate cu încălcarea prevederilor art. 9 alin. 6 și ale art. 10 sunt lovite de nulitate absolută.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 112/1995 Curtea Constituțională s-a pronunțat, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, reținând că acest text nu contravine art. 41 și art. 135 alin. (6) din Constituție. Posibilitatea vânzării către chiriași a locuințelor ce nu se restituie în natură foștilor proprietari constituie recunoașterea prin lege a unui drept subiectiv, înlăturându-se astfel discriminarea anterioară când un asemenea drept era recunoscut numai chiriașilor din locuințele construite din fondurile statului. Faptul că prin dispozițiile criticate este exclusă o categorie de chiriași nu contravine dispozițiilor constituționale, deoarece, potrivit art. 49 alin. (1) din Constituție, exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns prin lege. Astfel, reglementările cuprinse în art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 reprezintă o asemenea limitare.

Prevederile art. 9 din Legea nr. 112/1995 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate și în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 485 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 8 aprilie 1998, Decizia nr. 3 din 16 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 14 martie 2001, și Decizia nr. 92 din 10 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 26 iulie 1999, Curtea Constituțională, respingând excepția de neconstituționalitate, a statuat că aceste dispoziții nu contravin art. 16 alin. (1) din Constituție. Pentru a pronunța această soluție Curtea a reținut că textul de lege criticat „acordă posibilitatea tuturor chiriașilor titulari ai unor contracte de închiriere a apartamentelor în care locuiesc de a opta între a cumpăra aceste apartamente, după expirarea termenului prevăzut la art. 14 din lege, sau de rămâne în continuare chiriași”.

De asemenea, Curtea a decis că nici argumentul privind caracterul retroactiv al acestor dispoziții nu poate fi reținut ca motiv de neconstituționalitate, deoarece aceste reglementări reprezintă voința legiuitorului, care a înțeles să excludă anumite categorii de chiriași de la beneficiul prelungirii contractelor de închiriere sau al cumpărării apartamentelor în care locuiesc.

Atât considerentele, cât și soluțiile din aceste decizii sunt valabile și în cauza prezentă, deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din lege, pe motiv că sancționează cu nulitate absolută actele juridice de înstrăinare încheiate cu încălcarea prevederilor art. 9 alin. 6 și art. 10, contravenind astfel principiului neretroactivității legii, aceasta, de asemenea, nu poate fi primită. Aceste dispoziții nu aduc nici o nouă noutate din punct de vedere legislativ, ele nu fac decât să precizeze sancțiunea nulității actelor translativ de proprietate încheiate cu încălcarea unor norme imperative. Pentru a exista retroactivitate ar fi trebuit ca noua reglementare să se aplice situațiilor juridice anterioare intrării sale în vigoare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Vasile Bucurenciu și Elisa Bucurenciu în Dosarul nr. 6.426/2002 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind unele măsuri referitoare la recunoașterea și desemnarea organismelor pentru evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune și a organismelor care aprobă proceduri de sudare și personal sudor pentru componente supuse la presiune

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub presiune, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind recunoașterea și desemnarea organismelor pentru evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune și a organismelor care aprobă proceduri de sudare și personal sudor pentru componente supuse la presiune, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se înființează Comisia de recunoaștere a organismelor pentru evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune și a organismelor care aprobă proceduri de sudare și personal sudor pentru componente supuse la presiune, denumită în continuare *Comisia de recunoaștere*, care funcționează în cadrul Ministerului Industriei și Resurselor.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de recunoaștere este prevăzut în anexa nr. 2*).

(3) Componenta nominală a Comisiei de recunoaștere este prevăzută în anexa nr. 3*).

Art. 3. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 35/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității în domeniul recipientelor simple sub presiune, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 22 februarie 2002, și Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 81/2002 prin care se constituie Comisia de desemnare și se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a acesteia.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul industriei și resurselor,
Iulian Iancu,
secretar de stat

București, 19 iunie 2003.
Nr. 378.

*) Anexele nr. 2 și 3 se pun la dispoziție instituțiilor interesate.

NORME METODOLOGICE**privind recunoașterea și desemnarea organismelor pentru evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune și a organismelor care aprobă proceduri de sudare și personal sudor pentru componente supuse la presiune****A. Dispoziții generale**

1. Prezentele norme metodologice stabilesc procedura privind recunoașterea și desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune și a organismelor care aprobă proceduri de sudare și personal sudor pentru componentele supuse la presiune, denumite în continuare *organisme*, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 454/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub presiune.

2. Poate fi desemnată drept organism orice persoană juridică sau entitate din cadrul unei persoane juridice cu sediul în România, înregistrată la Oficiul registrului comerțului, care se dovedește că poate realiza sarcini specifice în legătură cu evaluarea conformității, respectiv încercările specifice aplicabile recipientelor simple sub presiune, sau care aprobă proceduri de sudare și personal sudor pentru componentele supuse la presiune și care respectă criteriile minime aplicabile organismelor, prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, precum și cerințele prevăzute în prezentele norme metodologice.

B. Documentele solicitate organismelor pentru evaluare în vederea recunoașterii și desemnării

3. Cererea de recunoaștere și desemnare se completează de către organism, conform modelului redat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice, și se transmite la Ministerul Industriei și Resurselor — Comisia de recunoaștere. Cererea de recunoaștere și desemnare trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înmatriculare la Registrul comerțului sau orice act juridic echivalent privind înființarea, în copie;

b) certificatul de acreditare ca organism de evaluare a conformității, emis de către organismul național de acreditare, în copie; standardele seria SR EN 45000 stau la baza acreditării organismelor care doresc să realizeze proceduri specifice pentru evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune;

c) asigurarea de răspundere civilă, în copie, pentru cazul în care răspunderea nu revine prin lege statului, însoțită de o adresă emisă de societatea de asigurare, prin care să se certifice că polița de asigurare acoperă despăgubirile care pot fi solicitate în urma activității pentru care se solicită recunoașterea; Asigurarea trebuie să includă atât răspunderea civilă, cât și despăgubiri profesionale;

d) prezentarea activității organismului, din care să rezulte experiența și abilitățile acestuia în domeniul evaluării recipientelor simple sub presiune, cu indicarea detaliată a tipurilor de recipiente simple sub presiune pentru care solicită recunoașterea, a codului și a clasei CAEN din care fac parte aceste produse;

e) prezentarea schemei/schemelor de evaluare care se aplică de către organism în funcție de produs, cu indicarea procedurilor pe care are capacitate să le efectueze și a dotărilor de care dispune, aferente acestora; schema/schemele trebuie să facă referire la cerințele aplicabile și la procedura pentru evaluarea conformității utilizată;

f) lista personalului implicat în activitatea de evaluare a conformității, din care să rezulte experiența și expertiza personalului;

g) o declarație scrisă prin care solicitantul este de acord ca organismul național de acreditare să pună la dispoziție

autorității competente, la cerere, documente și informații în legătură cu acreditarea sa;

h) raportul întocmit de către organismul național de acreditare, referitor la acordul privind procedura/procedurile de evaluare a conformității documentată/documentate și aplicată/aplicate de către solicitant, conform cap. II „Proceduri pentru evaluarea conformității” din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, și la sistemul de management al calității acestuia;

i) documentele încheiate pentru subcontractarea activităților în legătură cu sarcinile pentru care solicită recunoașterea, în copie, dacă este cazul.

4. Organismele care derulează activități în scopul aprobării procedurilor de sudare și a personalului sudor pentru componente supuse la presiune trebuie să completeze cererea pentru recunoaștere și desemnare în acest scop, conform modelului redat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice, care se transmite la Ministerul Industriei și Resurselor — Comisia de recunoaștere. Cererea de recunoaștere și desemnare trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înmatriculare la Registrul comerțului sau orice act juridic echivalent privind înființarea, în copie;

b) certificatul de acreditare ca organism de evaluare a conformității pentru proceduri și/sau personal, emis de către organismul național de acreditare, în copie, pentru procedurile prevăzute la pct. 3.2 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003.

Standardele seria SR EN 45000 stau la baza acreditării organismelor care doresc să realizeze astfel de activități în domeniul recipientelor simple sub presiune;

c) un memoriu în care se prezintă capacitatea proprie de evaluare și aprobare a procedurilor de sudare și a personalului sudor conform prevederilor pct. 3.2. din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003 și prezentarea metodelor de testare a procedurilor de sudare sau, după caz, a procedurilor de aprobare a personalului sudor pentru componente supuse la presiune;

d) asigurarea de răspundere civilă, în copie, pentru cazul în care răspunderea nu revine prin lege statului, însoțită de o adresă emisă de societatea de asigurare, prin care să se certifice că polița de asigurare acoperă despăgubirile care pot fi solicitate în urma activității pentru care se solicită recunoașterea. Asigurarea trebuie să includă atât răspunderea civilă, cât și despăgubiri profesionale;

e) indicarea procedurilor pentru evaluarea conformității pentru care se utilizează procedurile de sudare și personalul sudor, aprobate în funcție de produs, și referire la cerințele aplicabile din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, care sunt îndeplinite;

f) raportul întocmit de către organismul național de acreditare, referitor la acordul privind procedura de aprobare a sudurilor și a personalului sudor pentru componente supuse la presiune, documentată și aplicată de către solicitant, conform prevederilor pct. 3.2. din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, și la sistemul de management al calității acestuia;

g) prezentarea listei personalului implicat în activitatea pentru care solicită recunoașterea, din care să rezulte experiența și expertiza acestuia;

h) o declarație scrisă prin care solicitantul este de acord ca organismul național de acreditare să pună la dispoziție autorității competente, la cerere, documente și informații în legătură cu acreditarea sa;

i) documentele încheiate pentru subcontractarea unor activități prevăzute la pct. 3.2 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, în copie, dacă este cazul.

C. Evaluarea solicitării, acordarea, limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării și recunoașterii

5. Comisia de recunoaștere evaluează solicitarea de recunoaștere și desemnare în urma examinării documentelor prevăzute la pct. 3 sau, după caz, la pct. 4 și a verificării respectării:

a) criteriilor minime pentru evaluarea organismelor prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003;

b) prevederilor art. 16 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor;

c) cerințelor privind competența tehnică și capabilitatea organismului de a evalua conformitatea recipientelor simple sub presiune cu cerințele esențiale de securitate impuse recipientelor, cuprinse în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003;

d) sarcinilor în legătură cu procedura/procedurile de evaluare a conformității pentru care organismul solicită recunoașterea și desemnarea, prevăzute în cap. II „Proceduri pentru evaluarea conformității” din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003;

sau

sarcinilor în legătură cu activitățile prevăzute la pct. 3.2 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, după caz;

e) valorii minime a asigurării de răspundere civilă, conform pct. 3 lit. c);

f) oricăror alte cerințe aplicabile organismelor, conform prezentelor norme metodologice.

6. În măsura în care este necesar pentru luarea deciziei privind recunoașterea și desemnarea, Comisia de recunoaștere poate întreprinde orice alte măsuri pentru informarea sa completă și corectă. În vederea luării deciziei Comisia de recunoaștere poate realiza și o evaluare a solicitantului la sediul acestuia. Toate cheltuielile ocazionate de deplasarea Comisiei de recunoaștere la sediul solicitantului (transport, cazare, diurnă) se suportă de către solicitant.

7.1. Comisia de recunoaștere emite un certificat de recunoaștere solicitantului care a dovedit conformitatea cu cerințele prezentelor norme metodologice, stabilind scopul și sarcinile pentru care va fi desemnat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de recunoaștere și desemnare.

Modelul certificatului de recunoaștere este prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

7.2. În situația în care solicitantul nu dovedește conformitatea cu cerințele prevăzute în prezentele norme metodologice, Comisia de recunoaștere, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de recunoaștere și desemnare, comunică solicitantului respingerea motivată a solicitării.

7.3. Rezultatul evaluării realizate de Comisia de recunoaștere și decizia acesteia se consemnează într-un proces-verbal întocmit și păstrat conform Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de recunoaștere.

7.4. Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA sau până la 1 ianuarie 2007 în situația în care un astfel de acord nu se încheie pentru domeniul recipiente simple sub presiune, Comisia de recu-

noaștere solicită înscrierea organismul în Registrul organismelor recunoscute.

8.1. Până la termenele prevăzute la pct. 7.4 lista cuprinzând organismele recunoscute se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 21 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003.

8.2. Ordinul prevăzut la pct. 8.1 conține pentru fiecare organism desemnat informații privind denumirea completă, sediul, produsele sau grupele de produse care se supun evaluării, asociate claselor CAEN, procedura/procedurile de evaluare a conformității produselor respective pentru care este desemnat, precum și numărul de identificare din Registrul organismelor recunoscute.

8.3. În termen de 5 zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului prevăzut la pct. 8.1 Comisia de recunoaștere solicită organismului desemnat stabilirea, împreună cu organismul național de acreditare, a programului de supraveghere; organismul desemnat va transmite, în copie, programul de supraveghere astfel convenit Comisiei de recunoaștere, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data la care organismul a primit cererea.

9. Ulterior termenelor prevăzute la pct. 7.4, pentru domeniul recipiente simple sub presiune, cu respectarea prevederilor speciale cuprinse în PECA privind notificarea organismelor sau, respectiv, în Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, Ministerul Industriei și Resurselor comunică Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene organismele pe care le-a recunoscut și aprobat pentru a fi notificate împreună cu sarcinile specifice pe care acestea le vor executa, precum și numărul de identificare alocat anterior de Comisia Europeană. Lista organismelor notificate și numărul lor de identificare, precum și sarcinile specifice pentru care au fost notificate sunt publicate în jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

10.1. Comisia de recunoaștere poate limita, suspenda sau retrage desemnarea ori notificarea, după caz, a unui organism, în cazul nerespectării cerințelor care au stat la baza recunoașterii și desemnării sau notificării ori în situația în care organismul respectiv solicită acest lucru.

10.2. Solicitarea privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării ori notificării trebuie înaintată Comisiei de recunoaștere cu minimum 3 luni înainte de încetarea activității organismului în cauză.

10.3. În situația prevăzută la pct. 10.1 organismul trebuie să asigure predarea într-un mod corespunzător a documentelor și înregistrărilor în legătură cu evaluările realizate sau în curs de realizare din perioada în care a fost desemnat conform pct. 8.1 sau notificat conform pct. 9, cu acceptul clientului, către Comisia de recunoaștere sau către un alt organism desemnat, respectiv notificat, din domeniu, stabilit de Comisia de recunoaștere.

10.4. Decizia privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării ori notificării determină retragerea recunoașterii prin anularea certificatului de recunoaștere și actualizarea ordinului ministrului industriei și resurselor prevăzut la pct. 8.1 sau informarea corespunzătoare a Comisiei Europene și a statelor membre ale Uniunii Europene, după caz.

10.5. Limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării ori notificării unui organism nu afectează valabilitatea documentelor emise de către acesta anterior datei la care s-a luat decizia privind limitarea, suspendarea sau retragerea recunoașterii și desemnării, respectiv notificării, organismului, până când se poate dovedi că acestea trebuie retrase.

11. Organismele pot contesta la instanța judecătorească competența decizia privind retragerea recunoașterii și desemnării sau notificării, după caz, în conformitate cu legislația în vigoare.

D. Supravegherea organismelor desemnate sau notificate

12.1. Organismele desemnate sau notificate, după caz, trebuie să îndeplinească în mod permanent cerințele și condițiile care au stat la baza deciziei privind recunoașterea și desemnarea sau notificarea.

12.2. Organismele desemnate trebuie să facă cunoscute Comisiei de recunoaștere și organismului național de acreditare orice intenție de modificare a unora dintre documentele prevăzute la pct. 3 sau 4, precum și orice altă măsură ce se dorește a fi implementată și care ar putea afecta îndeplinirea cerințelor și respectarea condițiilor în legătură cu recunoașterea și desemnarea sau notificarea, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de punerea în aplicare a modificării. Organismele vor comunica totodată și data pentru punerea în aplicare a modificării.

12.3. Organismele vor transmite Comisiei de recunoaștere raportul organismului național de acreditare referitor la impactul modificărilor, dacă acestea afectează condițiile prevăzute la pct. 12.1. În situația în care modificările privesc certificatul de înmatriculare la Registrul comerțului, organismul va transmite Comisiei de recunoaștere și copia documentului actualizat.

13.1. Supravegherea organismelor se realizează de către organismul național de acreditare în conformitate cu procedura de supraveghere proprie.

13.2. În termen de 10 zile lucrătoare de la data încheierii auditului de supraveghere, organismul va informa Comisia de recunoaștere cu privire la rezultatul auditului de supraveghere prin transmiterea raportului complet de audit, încheiat de către echipa de evaluare a organismului național de acreditare.

13.3. Organismele vor informa Comisia de recunoaștere cu privire la limitarea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării și/sau reînnoirea acesteia.

14.1. În caz de existență a oricărui dubiu privind respectarea cerințelor care au stat la baza recunoașterii și desemnării sau notificării, organismul va transmite, la solicitarea Comisiei de recunoaștere, toate informațiile necesare pentru clarificarea situației apărute. Dacă este cazul, la solicitarea Comisiei de recunoaștere, organismul național de acreditare va realiza un audit de supraveghere neplanificat la organismul în cauză. Totodată Comisia de recunoaștere poate întreprinde orice alte măsuri necesare clarificării dubiilor existente.

14.2. Organismul național de acreditare va transmite Comisiei de recunoaștere raportul și concluziile referitoare

la auditul de supraveghere prevăzut la pct. 14.1, în termen de două zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

15.1 În situația în care în cadrul procesului de supraveghere se constată neconformități față de cerințele prezentele norme metodologice, organismul național de acreditare împreună cu organismul în cauză vor stabili măsurile necesare și programul pentru eliminarea neconformităților, care se aprobă de către Comisia de recunoaștere.

15.2 În funcție de natura neconformităților, Comisia de recunoaștere poate decide ca pe o perioadă determinată, până la eliminarea neconformităților, activitatea organismului în domeniul în care este desemnat sau notificat să fie limitată ori suspendată.

16. Organismele trebuie să permită necondiționat accesul reprezentanților Comisiei de recunoaștere la documente, precum și participarea la activitățile care privesc încercările și/sau evaluările ce se realizează de către acestea în legătură cu obiectul desemnării și supravegherii, conform prevederilor prezentelor norme metodologice.

17. Organismele vor transmite Comisiei de recunoaștere în fiecare an, anterior datei de 1 martie, un raport scris referitor la activitățile efectuate în anul calendaristic anterior. Raportul anual va conține în principal informații privind:

a) documentele emise, refuzate sau retrase, conform sarcinilor atribuite ca urmare a desemnării sau notificării;

b) reclamațiile și apelurile înregistrate împotriva deciziilor organismului desemnat, inclusiv informații privind negocierile și rezultatele în legătură cu acestea;

c) experiența acumulată în urma realizării sarcinilor ce i-au revenit ca urmare a desemnării sau notificării și propuneri de perfecționare a activității;

d) activitățile subcontractate, subcontractanții și experiența dobândită ca urmare a subcontractării activităților pentru realizarea sarcinilor ce i-au revenit ca urmare a desemnării sau notificării, după caz;

e) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor ce i-au revenit ca urmare a desemnării sau notificării și măsurile pe care le-au luat pentru eliminarea acestora sau pe care urmează să le ia în acest scop;

f) modul de participare la activitățile de standardizare din domeniul în care a fost desemnat sau notificat.

18. Prevederile pct. 12—17 se aplică în scopul supravegherii organismelor pe care România le notifică Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene începând cu data intrării în vigoare a PECA sau de la data de 1 ianuarie 2007, după caz.

19. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA Nr. 1

la normele metodologice

Modelul cererii de recunoaștere și desemnare

Organismul
(denumirea completă, adresa, tel./fax, e-mail, codul unic de înregistrare)

Nr. /data¹⁾

CERERE DE RECUNOAȘTERE ȘI DESEMNARE

Organismul²⁾, având sediul în³⁾, reprezentat prin director/președinte⁴⁾, în aplicarea prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1)—(2) din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub

¹⁾ Numărul/data de înregistrare la Comisia de recunoaștere.

²⁾ Denumirea completă a organismului/organizației de terță parte.

³⁾ Adresa completă, codul poștal.

⁴⁾ Numele și prenumele.

presiune, solicită Ministerului Industriei și Resurselor — Comisia de recunoaștere constituită în baza Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 378/2003 să fie evaluat în vederea desemnării pentru a realiza evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune/aprobarea procedurilor de sudare sau a personalului sudor pentru componente supuse la presiune, conform prevederilor pct. 3.2 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003, pentru grupa de produse⁵⁾

prin⁶⁾

Anexăm la prezenta următoarele documente⁷⁾:

Directorul/Președintele⁸⁾ organismului,

⁵⁾ Denumirea și codul grupeii de produse ce face obiectul evaluării/aprobării procedurilor de sudare sau personalului sudor conform prevederilor pct. 3.2 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 454/2003 asociate activităților CAEN.

⁶⁾ Denumirea procedurilor de evaluare a conformității produselor ce fac obiectul evaluării.

⁷⁾ Documentele conform prevederilor pct. 3 sau 4 din normele metodologice.

⁸⁾ Numele, prenumele, semnătura directorului/președintelui și ștampila organismului.

ANEXA Nr. 2

la normele metodologice

Modelul certificatului de recunoaștere

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

Comisia de recunoaștere constituită conform Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 378/2003

CERTIFICAT DE RECUNOAȘTERE

Nr. / data emiterii

În aplicarea prevederilor art. 17 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, ca urmare a cererii de recunoaștere și desemnare înregistrate cu nr. /, se emite prezentul certificat de recunoaștere, prin care se atestă că organismul¹⁾, cu sediul în²⁾, respectă cerințele minime prevăzute la art. 14 din Legea nr. 608/2001 și are capacitatea, competența și capabilitatea de a realiza sarcinile specifice privind evaluarea conformității produselor prin³⁾, pentru produsele sau grupa de produse⁴⁾, conform prevederilor aplicabile din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub presiune.

Prezentul certificat dă dreptul organismului¹⁾ de a acționa ca organism desemnat de la includerea organismului în lista organismelor recunoscute care realizează evaluarea conformității recipientelor simple sub presiune, aprobată și publicată conform prevederilor art. 21 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 454/2003. La data excluderii din listă a organismului¹⁾ prezentul certificat devine nul.

Președintele⁵⁾ Comisiei de recunoaștere,

¹⁾ Denumirea completă a organismului.

²⁾ Adresa completă, codul poștal.

³⁾ Denumirea procedurii de evaluare a conformității produselor.

⁴⁾ Denumirea și codul produselor sau ale grupeii de produse asociate activităților CAEN.

⁵⁾ Numele, prenumele, semnătura și ștampila președintelui Comisiei de recunoaștere.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CONTROL AL EXPORTURILOR

ORDIN

**privind valabilitatea formularelor-tip și a documentelor prevăzute
în ordinea președintelui Agenției Naționale de Control al Exporturilor Strategice
și al Interzicerii Armelor Chimice nr. 139/2001 și nr. 148/2001**

Având în vedere prevederile art. 16 alin. (8) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, prin care Agenția Națională de Control al Exporturilor Strategice și al Interzicerii Armelor Chimice își schimbă denumirea în Agenția Națională de Control al Exporturilor,

luând în considerare prevederile ordinelor președintelui Agenției Naționale de Control al Exporturilor Strategice și al Interzicerii Armelor Chimice nr. 139/2001 pentru aprobarea formularelor-tip de licență și a altor documente prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice și nr. 148/2001 pentru aprobarea formularelor-tip de autorizație, permise și alte documente prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice,

în conformitate cu art. 21 alin. (3) și art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Control al Exporturilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Formularele-tip aprobate prin ordinele președintelui Agenției Naționale de Control al Exporturilor Strategice și al Interzicerii Armelor Chimice nr. 139/2001 pentru aprobarea formularelor-tip de licență și a altor documente prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice și nr. 148/2001 pentru aprobarea formularelor-tip de autorizație, permise și alte documente prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind

regimul exporturilor și importurilor de produse strategice, sunt și rămân valabile până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a noilor formulare-tip.

Art. 2. — Autorizațiile, licențele, permisele și celelalte documente emise pe formularele-tip prevăzute în ordinele menționate la art. 1 sunt și rămân valabile până la expirarea termenului înscris în aceste documente.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Control al Exporturilor,
Nineta Bărbulescu,
secretar de stat

București, 29 iulie 2003.
Nr. 427.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește măsuri interimare de siguranță cu privire la activitățile de import de produse de origine animală pentru consum personal

Având în vedere prevederile art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

văzând Referatul de aprobare nr. 154.622 din 26 iunie 2003 întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară care stabilește măsuri interimare de siguranță cu privire la activitățile de import de produse de origine animală pentru consum personal, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Institutele centrale de specialitate, direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor

duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

București, 14 iulie 2003.
Nr. 455.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

care stabilește măsuri interimare de siguranță cu privire la activitățile de import de produse de origine animală pentru consum personal

Art. 1. — (1) Se suspendă aplicarea următoarelor prevederi:

a) art. 1 alin. (2) lit. b), c) și e) din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate și inspecție veterinară după importul în România din țări terțe de bovine, ovine, caprine și porcine și carne proaspătă provenită de la acestea, referitoare la derogarea de la scopul normei sanitare veterinare menționate pentru carne și produse din carne importate de călători sau expediate unor persoane particulare;

b) art. 8 alin. (2) lit. a) și b) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de carne proaspătă de pasăre, referitoare la derogarea de la scopul normei

sanitare veterinare menționate pentru carnea de pasăre și produse din carne importate de călători sau expediate unor persoane particulare;

c) art. 13 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor și de sănătate publică legate de uciderea vânatului sălbatic și de punerea pe piață a cărnii de vânat sălbatic, referitoare la derogarea de la scopul normei sanitare veterinare menționate, pentru activitățile de import de vânat sălbatic ucis, transportat de călători; și

d) art. 5 alin. (1) și (2) din Norma sanitară veterinară care stabilește procedura pentru controalele veterinare la punctele de inspecție la frontieră ale României pentru produsele din țările terțe cu privire la carne, lapte, produse din carne și din lapte.

ANEXĂ

(2) Prin derogare de la Norma sanitară veterinară ce stabilește lista produselor ce trebuie să fie examinate la punctele de inspecție la frontieră pe baza Normei sanitare veterinare ce stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în România din țări terțe, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să organizeze controale la punctele de intrare în România, desemnate de autoritățile competente în conformitate cu principiile stabilite în baza art. 3 alin. (1), art. 4 alin. (3) lit. b) și alin. (4), art. 17 alin. (1) și (3) și a art. 24 alin. (1) din norma sanitară veterinară menționată pentru carne, lapte, produse din carne și produse din lapte menționate în Norma sanitară veterinară ce stabilește procedura pentru controalele veterinare la punctele de inspecție la frontieră ale României pentru produsele din țările terțe, când acestea au fost importate în baza condițiilor menționate la art. 16 alin. (1) lit. a), b) și d) din norma sanitară veterinară menționată.

(3) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 20 și 22 din Norma sanitară veterinară ce stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în România din țări terțe și prin derogare de la cerințele pentru certificarea veterinară, aceste controale nu trebuie să se aplice pentru:

a) produsele enumerate în anexa nr. 1;

b) produsele care intră în România din Groenlanda, Insulele Feroe, Islanda, Andorra, San Marino, Liechtenstein, Elveția, Estonia, Lituania, Letonia, Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Ungaria, Slovenia, Bulgaria, Malta și Cipru, care au fost transportate de călători în mână sau în bagajele acestora pentru consum personal, ținând cont de natura produselor și de cantitatea acestora.

Art. 2. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că la toate punctele stabilite pentru intrare în România sunt aduse la cunoștință călătorilor care

sosesc din țări terțe condițiile de sănătate animală pentru activitățile de import de produse de origine animală. Informațiile trebuie să includă cel puțin informațiile prevăzute de anexa nr. 2, expuse pe afișe proeminente și plasate în locuri ușor vizibile.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să efectueze pregătirile necesare pentru operatorii de transport internațional de călători, pentru a atrage atenția tuturor călătorilor pe care îi transportă spre România asupra condițiilor de sănătate animală pentru activitățile de import în România a produselor de origine animală și cele privind prevederile prezentei norme sanitare veterinare, în special prin furnizarea informațiilor stabilite în anexa nr. 3.

Art. 3. — Măsurile prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară trebuie să fie revăzute de către autoritatea veterinară centrală a României la fiecare 3 luni, pentru adoptarea noilor reguli naționale privind sănătatea animală aplicabile după import.

Art. 4. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta, prin Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, acte normative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare, pentru a dispune implementarea și respectarea prevederilor acesteia.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României prin Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului va lua măsurile necesare și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă cele menționate la alineatele precedente trebuie să se facă referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA Nr. 1

la norma sanitară veterinară

PRODUSE DIN CARNE ȘI LAPTE

ce sunt supuse derogării de la controalele veterinare sistematice când sunt transportate de călătorii care intră în România

1. Lapte praf pentru copii

2. Alimente pentru copii

3. Alimente speciale solicitate pentru motive medicale, cu condiția ca aceste produse să nu solicite refrigerare înainte de deschidere, să fie împachetate ca produse cu marcă de proprietate pentru vânzare directă către consumator și ca ambalajul să nu fie deteriorat.

ANEXA Nr. 2

la norma sanitară veterinară

CONDIȚIILE DE SĂNĂTATE ANIMALĂ

care sunt aduse la cunoștință călătorilor privind activitățile de import de produse de origine animală

1. Această notă trebuie să fie întocmită în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului importator membru al Uniunii Europene și în a doua limbă considerată corespunzătoare de autoritățile competente din acest stat membru, ce poate fi utilizată în țara învecinată, sau, în cazul aeroporturilor ori porturilor, o limbă care este cel mai probabil folosită de pasagerii care sosesc la terminal.

2. Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să completeze această notă cu informații corespunzătoare suplimentare pentru condițiile și circumstanțele locale și cu prevederile naționale adoptate în baza Normei sanitare veterinare ce stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în România din țări terțe.

I N F O R M A Ț I I

privind condițiile de sănătate animală ce trebuie aduse la cunoștință călătorilor cu referire la activitățile de import de produse de origine animală

Operatorii de transport internațional de pasageri trebuie (de exemplu: pliante, mesagerie vocală, ecran și ecrane pe să utilizeze mijloacele existente de informare a călătorilor (perete etc.) pentru următoarea înștiințare:

MENTINEȚI ÎN AFARA ROMÂNIEI BOLILE INFECȚIOASE ALE ANIMALELOR!

PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ POT PURTA AGENȚI PATOGENI CAUZÂND BOLI INFECȚIOASE LA ANIMALE

Datorită riscului pe care îl prezintă călătorii care pot introduce boala în România, aducerea de carne, produse din carne, lapte și produse din lapte este interzisă, în afara cazului în care puteți să vă conformați cu una dintre următoarele excepții:

a) Puteți aduce lapte praf pentru copii, alimente pentru copii și alimente speciale solicitate pentru motive medicale, cu condiția ca:

- produsul să nu necesite refrigerare înainte de consum;
 - să fie împachetat ca produs cu marcă de proprietate;
- și
- ambalajul să nu fie deteriorat.

b) Puteți aduce alte produse din carne, produse pe bază de carne, lapte sau produse din lapte, desemnate pentru uz personal la punctele de intrare în România, numai dacă:

- ați obținut documentația necesară de la serviciile veterinare oficiale din țara din care călătoriți; și
- declarați orice astfel de mărfuri și prezentați documentația privind sosirea la frontiera României pentru control veterinar.

Orice altă carne, produse pe bază de carne, lapte și produse din lapte trebuie să fie predate la sosirea la frontiera României pentru colectare și procesare oficială.

Pentru alimentele ce nu conțin carne sau derivate din lapte puteți aduce până la 1 kg fără a avea nevoie de declarație la controlul veterinar.

Vă mulțumim pentru cooperare și înțelegere.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

O R D I N

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind informațiile ce trebuie să fie introduse în fișierul computerizat privind activitățile de transport de animale sau produse animaliere care provin din țări terțe și care sunt reexpediate

Având în vedere prevederile art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,

văzând Referatul de aprobare nr. 154.621 din 26 iunie 2003, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind informațiile ce trebuie să fie introduse în fișierul computerizat privind activitățile de transport de animale sau produse animaliere care provin din țări terțe și care sunt reexpediate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului

București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Ilie Sârbu

București, 14 iulie 2003.

Nr. 456.

N O R M Ă S A N I T A R Ă V E T E R I N A R Ă

privind informațiile ce trebuie să fie introduse în fișierul computerizat privind activitățile de transport de animale sau produse animaliere care provin din țări terțe și care sunt reexpediate

Art. 1. — Informațiile ce trebuie să fie introduse în fișierul computerizat privind activitățile de transport de animale sau produse animaliere care provin din țări terțe și care sunt reexpediate vor fi precizate conform anexei.

Art. 2. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta, prin Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, acte normative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României, prin Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, va lua măsurile necesare, potrivit legii, și va sancționa orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă cele menționate la alineatele precedente, trebuie să se facă referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXĂ

la norma sanitară veterinară

INFORMAȚIILE

ce trebuie să fie introduse în fișierul computerizat privind activitățile de transport de animale sau produse animaliere care provin din țări terțe și care sunt reexpediate

1. Posturi de inspecție veterinară de frontieră:
 - a) denumirea și codul postului de inspecție veterinară de frontieră (Animo);
 - b) numele medicului veterinar responsabil.
2. Transportul:
 - a) tipul și codul bunurilor (Animo);
 - b) numărul/cantitatea/unitățile;
 - c) certificatul de sănătate:
 - (i) numărul de serie;
 - (ii) data;
 - (iii) numele și serviciul medicului veterinar care semnează certificatul;
 - (iv) serviciul de origine al medicului veterinar;
 - (v) țara de origine;
 - d) numărul de serie al „Anexei B”
3. Comercianți:
 - a) numele și adresa exploatației și/sau întreprinderii de origine (numărul de autorizare, unde este cazul);
 - b) numele și adresa exportatorului;
 - c) numele și adresa importatorului.
4. Mișcările transportului:
 - a) țara terță de origine;
 - b) țara terță de destinație;
 - c) regiunea de origine (unde este cazul);
 - d) statul membru de destinație/țara de destinație;
 - e) destinatarul și adresa destinației (numărul autorizației, unde este cazul);
 - f) mijloacele de transport:
 - (i) aerian — numărul zborului;
 - (ii) terestru și cale ferată — numărul de înregistrare al vehiculului;
 - (iii) naval — numărul vagonului;
 - (iv) numărul containerului (dacă este cazul) — numele vaporului.
5. Reexpediere:
 - a) data și ora reexpedierii (dacă este posibil);
 - b) locul de plecare (dacă este diferit de postul de inspecție de frontieră de intrare);
 - c) destinația (dacă este posibil);
 - d) mijloacele de transport:
 - (i) aerian — numărul zborului;
 - (ii) terestru și cale ferată — numărul de înregistrare al vehiculului;
 - (iii) naval — numărul vagonului;
 - (iv) numărul containerului (dacă este cazul) — numele vaporului.
6. Motivul reexpedierii:
 - a) controale documentare:
 - (i) în afara competenței postului de inspecție;
 - (ii) absența certificatului/licenței;
 - (iii) certificat/licență invalidă;
 - a) copia/originalul;
 - b) alte erori formale;
 - (iv) erori documentare:
 - a) țara terță;
 - b) regiunea;
 - c) întreprinderea;
 - d) garanțiile adiționale;
 - e) clauza de protecție;
 - b) controalele de identitate:
 - (i) discrepanță între certificat/licență și bunuri;
 - (ii) absența unei mărci sau a unui marcaj;
 - (iii) rezultate negative ale unei examinări vizuale privind:
 1. bunurile;
 2. mijloacele de transport;
 3. bunăstarea animalelor;
 - c) controalele fizice: bunuri ce nu respectă regulile privind:
 1. examinarea de către un medic veterinar;
 2. testele de laborator;
 3. bunăstarea animalelor.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
